

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 2P/47/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414201348
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Kňazúrová
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2014:5414201348.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou JUDr. Renátou Kňazúrovou vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti E.: 1/ Z., nar. XX.XX.XXXX a 2/ H., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, deti rodičov - matka: A. V. E., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. K., L.. A. XXXX/X, zastúpená Q.. V. A., advokátkou so sídlom v F. K., S. N. XX a otec: W. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. K., ul. Q. S. XXXX/X, zastúpený Q.. J. H., advokátkou so sídlom v F. K., L.. T. XXXX/XX, maloleté deti v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Dolnom Kubíne, o návrhu otca na zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh na zverenie mal. H. E., nar. XX.XX.XXXX do striedavej osobnej starostlivosti z a m i e t a.
- II. Súd konanie o zverenie mal. Z. E., nar. XX.XX.XXXX do striedavej osobnej starostlivosti z a s t a v u j e.
- III. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom podaným na tunajší súd dňa 31.03.2014 podal otec prostredníctvom svojej právnej zástupkyne návrh na zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti s odôvodnením, že momentálne žije v spoločnej domácnosti so svojou družkou, kde budú mať maloleté deti vytvorené priaznivé podmienky na bývanie. Otec je spôsobilý maloleté deti vychovávať a má záujem o ich osobnú starostlivosť, má s nimi vytvorený veľmi dobrý vzťah. U matky, kde deti teraz žijú majú stiesnené bytové podmienky, keďže v byte spolu s matkou žijú aj jej rodičia. Žiadal zveriť obe maloleté deti do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v intervale dvoch týždňov, s tým, že počas striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné nebude určené.

Otec a právna zástupkyňa otca na pojednávaní uviedli, že z ich pohľadu je návrh podaný dôvodne. Otec si vie u zamestnávateľa zabezpečiť zmenu pracovnej doby tak, že by počas dvoch týždňov kedy by vykonával osobnú starostlivosť o deti by nebol zaradený do služieb. Z jeho pohľadu má s deťmi vytvorený dobrý vzťah. Deti taktiež tolerujú jeho priateľku a po rozvoze s matkou maloletých detí spolu vychádzali dobre, ale poslednú dobu je ich komunikácia problematická. Príjem otca je v sume cca XXX,- EUR mesačne. Z tohto príjmu platí náklady spojené s užívaním bytu 128,- EUR, telefón 20,- EUR, výživné matke detí 200,- EUR, výživné na jeho ďalšie dieťa 115,- EUR a splátky úverov cca 500,- EUR.

Matka so svojou právnou zástupkyňou uviedli, že návrh otca považujú za účelový, smerujúci k tomu, aby sa vyhol plateniu výživného, nakoľko v januári 2014 podal dva návrhy na zníženie výživného. Pred Okresným súdom Námestovo bolo vedené konanie 9P/3/2014 tiež ohľadne návrhu otca na zníženie výživného voči jeho ďalšiemu dieťaťu, pričom v tomto konaní došlo ku zvýšeniu vyživovacej povinnosti

na sumu 115,- EUR mesačne a konanie o návrhu na zníženie výživného bolo zastavené. Tri dni po vyhlásení tohto rozsudku otec podal návrh na striedavú osobnú starostlivosť. Matka ďalej uviedla, že dcéra má z otca panický strach, lebo zažila keď ju bil. Dieťa dlhší pobyt u otca odmieta a pokiaľ nemusí, tak k otcovi nechodí. Otca vôbec nezaujímali zvýšené náklady na deti, keď išli do školy. Z. má problémy s dýchacími cestami, preto sa ju matka snaží každý rok zobrať k moru. Obaja rodičia majú rozdielny názor na výchovu detí. Režim otca je takmer vojenský. Príjem matky je v sume XXX,- až XXX,- EUR mesačne. Z tohto príjmu uhrádza stravu v školskej jedálni 50,- EUR, 14,- EUR za školský klub, 100,- EUR ročne za záujmové krúžky pre deti, stavebné sporenie po 60,- EUR mesačne sebe aj deťom, poistenia pre seba a deti 152,- EUR, nájomné v byte 146,- EUR, 30,- EUR elektrinu, 87,- EUR ročne poplatok za odvoz komunálneho odpadu a 29,- EUR ročne elektrinu v garáži. V minulosti otec detí hrával hazardné hry a narobil veľké dlžoby, čo bolo dôvodom na rozvod manželstva. Všetky náklady spojené s užívaním bytu doteraz platili, a aj naďalej budú platiť jej rodičia.

Z dôvodu rozdielného pohľadu oboch rodičov na striedavú osobnú starostlivosť, súd do konania pribral znalca z odboru psychológia - odvetvie klinická psychológia detí a dospelých na posúdenie osobnostných predpokladov oboch rodičov samostatne zabezpečiť výchovu maloletých a ich všestranný rozvoj, posúdenia striedavej osobnej starostlivosti pre maloleté deti s dôrazom na záujem maloletých detí, pričom zo znaleckého posudku vyplynulo, že mal. H. pri vyšetrení spontánne na otázku kde chce bývať uviedol že „u maminy“, v osobnom kontakte s otcom je voľný, nemá prejavy odmietania alebo odporu, je citovo pripútaný k matke, ktorá s ním trávi voľný čas, ona mu uspokojuje základné citové potreby. Osobu otca vníma ako človeka, ktorý máva zlú náladu a háda sa s ním, lebo príliš lamentuje. Vníma aj to, že otec ho príliš často trestá. Z. je voči otcovi zdržanlivá, vyhýba sa akémukoľvek slovnému stretu s ním, hneď sa rozplače, hnevá sa na to, že má nevlastnú sestru. Osobu brata vníma ako partnera, s ktorým trávi voľný čas, otca občas nenávidí, má pred ním strach, veľa ju bije. Jednoznačná polarizácia rodičov svedčí o tom, že dieťa je súčasťou konfliktu medzi nimi. Je sklamaná tým, že otec má priateľku a ďalšiu dcéru. Jej správanie je trestajúce otca za to, čo urobil, podľa nej je on ten, kto všetko spôsobil, pri konfrontácii so situáciami, ktoré súvisia s otcom, reaguje zmenami v tele, ktoré majú funkčný charakter - bolesti brucha. Je vystavená psychosomatickým ťažkostiam, pretože prežíva silný vnútorný konflikt, čo jej spôsobuje napätie. Matka pri plnení svojej role je emocionálne stabilná, snaží sa vyhnúť konfliktu, je zásadová so zmyslom pre povinnosť. Vo vyhrotených situáciách je skôr neprístupná, družná, uvoľnená a trpezlivá. Otec je prispôsobivý, energický so snahou presadiť sa v oblasti vlastných potrieb. Dominantné postavenie si plne uvedomuje, v emocionálne vyhrotených situáciách sa vie správať tvrdo presadzujúcu, čo môže vzbudzovať rešpekt, až strach u iných ľudí. Veľmi intenzívne má vytvorené hranice, ktoré nutkavo dodržiava. U oboch rodičov je primeraná schopnosť zabezpečiť samostatne osobnú starostlivosť a všestranný rozvoj oboch maloletých detí. Jediný aktuálny problém je deformovaný vzťah Z. a otec. Korekcia postoja by sa mala začať v spolupráci s klinickým psychológom, pretože dlhodobé neriešenie vnútorného konfliktu Z. môže patologicky vplyvať na jej celkové prosperovanie. Aktuálne sú obe deti citovo viac naviazané na matku, i keď práve model striedavej osobnej starostlivosti môže významne prispieť ku zmene postoja a náprave v deformácií vzťahu. Z odborného hľadiska je potrebné terapeuticky pracovať s Emou, ktorá potrebuje dosiahnuť zmenou postoja ku otcovi duševnú rovnováhu.

Na poslednom pojednávaní bola vypočutá znalkyňa, ktorá zotrvala na záveroch znaleckého posudku. Aktuálne určite netreba Z. traumatizovať tým, že začne striedavá osobná starostlivosť, dieťa treba najskôr terapeuticky upraviť a klinický psychológ ju môže na prípadnú budúcu striedavú osobnú starostlivosť pripraviť. Čo sa týka H., u neho by mohla striedavá osobná starostlivosť byť realizovaná aj bez terapeutickkej prípravy.

Kolízny opatrovník na ostatnom pojednávaní uviedol, že navrhuje, aby maloletý H. bol zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s intervalom týždňového striedania s tým, že počas tohto modelu starostlivosti by sa vyživovacia povinnosť rodičom neurčila. Tiež by bolo vhodné, aby rodičia čo najskôr vyhľadali pomoc klinického psychológa v súvislosti s problémami Z..

S poukazom na závery znaleckého posudku otec návrh v časti týkajúcej sa zverenia maloletej Z. do striedavej osobnej starostlivosti zobral späť a po súhlase so späť vzatím zo strany matky a kolízneho opatrovníka súd v tejto časti konanie zastavil s poukazom na ustanovenie § 96 ods. 1 O.s.p.

Súd vykonal ďalšie dokazovanie oboznámením sa so správou OO PZ Dolný Kubín, z ktorej vyplýva, že obaja rodičia sú zaradení na funkciu referenta OO PZ Dolný Kubín, priemerný príjem otca podľa potvrdenia je v rozmedzí XXX,- až XXX,- EUR (č.l. 25), príjem matky je v rozmedzí XXX,- až XXX,- EUR (č.l. 26), podľa správy kolízneho opatrovníka matka býva s oboma deťmi a so svojimi rodičmi v trojizbovom byte, otec žije so svojou družkou a jej maloletým dieťaťom v trojizbovom byte. Z. navštevuje

krúžok flauty, H. navštevuje počítačový krúžok a krúžok flauty. Z. je evidovaná v alergiológickej ambulancii. Otec podľa dokladov platí zálohové platby za užívanie bytu spolu s elektrinou 128,- EUR, spláca úver 29,95 EUR a 257,57 EUR, je spoluvlastníkom trojizbového bytu evidovaného na LV č. 5741 k.ú. Dolný Kubín. Podľa lekárskej správy (č.l. 57) maloletý H. byva častejšie chorý, užíva lieky na podporu imunity, Z. pravidelne užíva lieky proti alergii a na podporu imunity, je liečená pre astmu a peľovú alergiu. Jedná sa o dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, ktoré vyžaduje zvýšenú starostlivosť a náklady na lieky. Zo zápisnice o pojednávaní v konaní 9P/3/2014 na Okresnom súde Námestovo bolo zistené, že otcovi rozsudkom zo dňa 27.03.2014 bola uložená povinnosť prispievať na výživu ďalšej dcéry zvýšeným výživným v sume 115,- EUR mesačne od 01.02.2014. Konanie o návrhu otca na zníženie výživného bolo zastavené. Z rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 8P/4/2014 zo dňa 30.01.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 25.02.2014 bolo zistené, že súd návrh otca na zníženie výživného zamietol. Z čiastočného výpisu z LV č. XXXX k.ú. M. A. bolo zistené, že matka je výlučnou vlastníčkou trojizbového bytu v Dolnom Kubíne. Podľa správy ZŠ M. Kukučina v Dolnom Kubíne bolo zistené, že poplatky na začiatku školského roka pre Z. predstavovali sumu 98,90 EUR a na Filipa 174,80 EUR. Matka súdu taktiež predložila doklady o platení poisťného a stavebného sporenia.

Podľa § 24 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='36/2005%20Z.z.%252324'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej už len „ZoR“), ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

Podľa § 24 ods. 4 <aspi://module='ASPI'&link='36/2005%20Z.z.%252324'&ucin-k-dni='30.12.9999'> ZoR, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Znenie § 24 ods. 2 ustanovuje, že ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že predpokladmi na rozhodnutie súdu o striedavej osobnej starostlivosti, ktoré musia byť kumulatívne (súčasne) splnené, sú:

- jednoznačný záujem dieťaťa na zverení do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov,
- lepšia možnosť zaistenia potrieb dieťaťa pri tomto spôsobe osobnej starostlivosti ako pri výlučnej osobnej starostlivosti jedného z rodičov,
- spôsobilosť rodičov vychovávať dieťa,
- záujem obidvoch rodičov o osobnú starostlivosť o dieťa (zdôrazňujeme, že predpokladom nie je záujem obidvoch rodičov o striedavú osobnú starostlivosť, ale záujem o osobnú starostlivosť, teda že obidvaja rodičia chcú mať dieťa u seba),
- súhlas aspoň jedného z rodičov so zverením dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti.

Súd musí pri všetkých prípadoch rozhodovania o výkone rodičovských práv a povinností, teda nielen pri rozhodovaní o zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti, rešpektovať právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy musí prihliadať na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia, ako aj na schopnosť rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd musí dbať o to, aby sa rešpektovalo právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby sa rešpektovalo právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi. Pokiaľ je záujem dieťaťa prvoradým hľadiskom, tak predpokladom na rozhodnutie súdu o zverení dieťaťa do

striedavej osobnej starostlivosti je vysoká miera schopnosti dohody rodičov a nevyhnutnosť intenzívnej komunikácie týkajúcej sa potrieb maloletého dieťaťa. Rodičia sa musia vedieť dohodnúť o veciach súvisiacich so školskou dochádzkou (dieťa by malo stále navštevovať rovnakú školu) aj s mimoškolskými aktivitami a záujmami dieťaťa (šport, tanec, hudba, cudzie jazyky a pod.). Dieťaťu by sa striedaním osobnej starostlivosti nemal meniť okruh jeho kamarátov a blízkych osôb, aby nebolo v takýchto situáciách ďalej traumatizované. Pokiaľ sa rodičia na striedavej osobnej starostlivosti nevedia dohodnúť, sú tu dôvodné pochybnosti o tom, či by výchovné prostredie založené autoritatívnym rozhodnutím súdu o zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti (čo zákon pripúšťa), bolo stabilné a v záujme maloletého dieťaťa a či by rodičia boli schopní sa následne dohodnúť na ďalších zásadných otázkach súvisiacich s osobnou starostlivosťou o dieťa. V Českej republike sa zaujal názor, že zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti rodičov nesmie byť ústupkom ich vzájomnej rivalite, ale vyjadrením kvalitného a pozitívneho vzťahu rodičov k dieťaťu. To predpokladá toleranciu, vyspelosť a dobrú vôľu všetkých zúčastnených. Rozhodnutie o striedavej osobnej starostlivosti o maloleté dieťa by malo vychádzať z ich spoločnej vôle a dohody, schopnosti spolu komunikovať a spolupracovať a nezapájať dieťa do svojich vzájomných problémov (pozri rozhodnutie Ústavného súdu ČR z 27. januára 2005, sp. zn. I. ÚS 48/04). Podstatnou je teda odpoveď na otázku, či rodičia sú ochotní a vyspelí v záujme maloletého dieťaťa spolu kooperovať. Súd musí vždy skúmať, či striedavá osobná starostlivosť o dieťa bude v jeho záujme, či by nedošlo k citovej ujme dieťaťa, či by rozvoj dieťaťa bol úplný, najmä zo stránky citovej, rozumovej a mravnej, pokiaľ by dieťaťu nebola umožnená striedavá starostlivosť. Právna teória uvádza, že záujem dieťaťa treba chápať čo najextenzívnejšie. V záujme dieťaťa je predovšetkým to, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerance a harmónie, aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania, rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju a aby boli rešpektované jeho práva uvedené v Dohovore o právach dieťaťa, ako aj v iných právnych predpisoch.

Dohovor o právach dieťaťa prijatý v New Yorku 20. novembra 1989 vyhlásený pod č. 104/1991 Zb. v článku 3 ods. 1 ustanovuje, že záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi. Orgánom štátu je určený aj článok 18 ods. 1 tohto dohovoru, ktorý predpokladá, že štáty, ktoré sú zmluvnou stranou dohovoru, vynaložia všetko úsilie na to, aby sa uznala zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Rodičia alebo v zodpovedajúcich prípadoch zákonní zástupcovia majú prvotnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí byť záujem dieťaťa.

Aj Listina základných práv a slobôd v článku 32 ods. 1 v spojení s odsekom 4 ustanovuje, že rodičovstvo a rodina sú pod ochranou zákona, pričom starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti ich vôli iba rozhodnutím súdu na základe zákona.

Záujmom dieťaťa nepochybne je, aby bolo predovšetkým v starostlivosti obidvoch rodičov, a ak to nie je možné, tak toho z rodičov, ktorý má na to lepšie predpoklady, okrem iného uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa a je presvedčený, že aj ten druhý je dobrým rodičom. Nesúhlas matky so striedavou osobnou starostlivosťou môže byť relevantný len vtedy, ak je založený na dôvodoch, ktoré sú spôsobilé intenzívnym spôsobom negatívne zasahovať do záujmu dieťaťa.

V prípade maloletých súrodencov je nežiaduce a nevhodné a vo väčšine prípadov aj v neprospech týchto maloletých detí, aby sa pri rozhodovaní o zverení do osobnej starostlivosti rozdeľovali, aj keď praxou vžitá zásada zverovania maloletých detí - súrodencov do osobnej starostlivosti jednému rodičovi sa nemá uplatňovať automaticky. K uvedenej problematike súd odkazuje aj na rozhodnutie R 45/1970. V danom konaní najvyšší súd dospel k záveru, že v určitých výnimočných prípadoch môže byť oddelená výchova maloletých súrodencov vhodnejším riešením, napríklad vtedy, ak maloleté deti tých istých rodičov vyrastajú už dlhší čas oddelene a navykli si už na určité výchovné prostredie, takisto vtedy, ak by oddelená výchova nevedla k strate vzájomného sústavného kontaktu maloletých detí a prispela by k úprave vzťahov rodičov a k uľahčeniu výchovného pôsobenia obidvoch rodičov voči spoločným deťom.

Vykonaným dokazovaním, majúc na zreteli najlepší záujem mal. H., súd dospel k záveru, že t.č. u neho nie je model striedavej osobnej starostlivosti vhodný. Sám maloletý pred znalcom deklaroval

vôľu žiť s matkou, navyše je na matku naviazaný, sestra Z. s ním trávi najviac voľného času. Hoci znalkyňa považovala striedavú osobnú starostlivosť u H. za vhodnú, súd vzhľadom na celkovú situáciu, napätie a neschopnosť komunikácie medzi rodičmi, negatívny postoj Z. k otcovi a z toho prameniace problémy má za to, že je najskôr potrebné s celou rodinou terapeuticky pracovať, tak ako doporučila znalkyňa, u Z. zlepšiť a postupne budovať narušený vzťah s otcom a u rodičov pracovať na zlepšení komunikácie. Do budúca nie je vylúčené uvažovať o modeli striedavej osobnej starostlivosti, avšak len v prípade obnovenia narušených vzťahov, aby deti neboli zbytočne traumatizované a vystavované napätiu a hádkam. Z uvedeného dôvodu bude podaný podnet na začatie konania aj bez návrhu (§ 81 ods. 1 O.s.p.) - uloženie výchovného opatrenia podľa § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine - povinnosti mal. deťom a ich rodičom podrobiť sa sociálnemu alebo odbornému poradenstvu v špecializovanom zariadení. Ako uzavrela znalkyňa, u Emy je nevyhnutné začať s odbornou pomocou čo najskôr, pretože odkladanie a neriešenie jej problémov môže mať v budúcnosti nenapraviteľné následky.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, tak konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na tunajší súd.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O.s.p.).